

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetés helyben, vidéken:
1 óra 2 K | 1 óra 2-0 K
1 évre 24 K | 1 évre 30 K

Székesfehérvár és környékén: Széplő István-tér 1. Telefon 208

Felelős szerkesztő: Hajós József

Dal az erényről.

A napokban kezembé került véletlenül a Pesti Hírlap szept. 15-iki száma. Ezen lapban bizonyos Gábor Andor dalt ír az erényről. Első pillanatban arra gondoltam, bizonyára hazafias felbuzdulással díszhymusokat fog zengeni ezen magasatos ideálról, melyre főképp manapság oly égető szükség van, azonban sajnos tapasztalatot szerettem e cikkből. Megtudtam belőle, hogy nagy Magyarországon létezik ember, kinek nincs tudomása arról, hogy van erény a világon, mert mint bevallja, még sohasem látta egész addig való életében. Azt is tudni véli, hogy őseink sem tudtak erről, mert hiszen; még szavuk sem volt róla, hanem a nyelvújítás találta ki e fogalmat és csinált rá magyar szót. Hogy ki legyen ezen szerencsétlen halandó, csakhamar tisztába jövünk vele, mert a következőkben már pénzértékre számítja át az erényt s azt kérdezi mennyit adnak érte? Sőt már a háborús konjunktúráról is álmodozik, mert azt állítja, hogy ha van erény, bizonyára meg-növekedett annak az értéke manapság és nagy bölcsen oda válik, hogy nem a hadi minisztereket, hanem az erényt meg kell adoztatni, mint értéktárgyat. A morálról hasonló véleménye van, mert hiszen azzal sem találkozott világéletében.

Hogy lehet az erényről beszélni országban? És a Pesti Hírlapot, ezt a méregparhat kezdőbe veszik keresztény családok, keresztény családok, családanyák, kik annak idején az iskolákban megtanulták szeretni, tisztelni az erényt, mint legnagyobb földi jót, szüresölik a keresztény családok még ártatlan gyermekei a XX. század nagyobb diésőségére. Így terjesztik a kulturát a Pesti Hírlapban. És nem átalja Gábor Andor saját fertőjébe rántani őseinket, mint a kik szintén nem ismerték az erényt. Bizonyára az ur honfoglalókra gondol, kiknek legtöbbjéről nyilvánvaló, hogy nem ismerősek e fogalommal. Mindenesetre ha őseink nem ismerték volna az erényt és mint írja, a nyelvújításja a magyar szótárban sem volt meg e kifejezés, úgy ma nem volna e tejjel mézrel folyó magyar Kánaán, hol Gábor Andor jó ízűen fogyasztja kényelmes redakciós székében a magyar kenyeret. Valjon Nagy Ferenc államtitkár ur, ki a minap minisleri pózsal, nagy pártoszsal a gheetto védelmére kelt, azonosítja e magát e szellemmel?

Jól írja Prohászka püspök, hogy a gheetto szellem egy idegen világ, más belkület, más érzület, más erkölcs, melynek semmi

köze a magyarsághoz. Mi kik a nép között és néppel élünk, nagyon jól tudjuk és átérzük ezt. Horváth Imre.

A nyomoruságos világítás.

Lapunk esütörtöki cikkére válaszul a következő sorokat kapjuk:

Mikor rossz a világítás, akkor van a Phöbusnak valami célja a városall, amit mindig el is ér, mivel biztosan számít a városi hatóság már közismert tehetetlenségére.

Az oka a nyomoruságos az, hogy a vállalat nem tesz eleget a szerződésben vállalt bővítési kötelezettségének, de nem is akar. Az igazság kedvéért azt is hangsúlyozni kell, hogy mióta a város a szerződést bármely napon felmondhatja, a bővítés beruházása a vállalat nagy kockázatával jár.

Az észszerű kibővítés t. i. költséges mulatság és ha beallít a vállalat a fogyasztás két-három évi teljesítményének megfelelő, mintegy kétszáz ezer korona értékű gépet, ki van tőve annak az esélynek, hogy holnapután felmondja a város a szerződést, s akkor kárba vesztet a befektetett nagyszámú pénzt, mivel a szerződés megváltást összeg nem a feltárt becsült, hanem a magánfogyasztók által fizetett összeg alapján számítandó.

Bizonyos tehát, hogy a város

befektetendő tőkáját a kockázattól. Nem segít ezen a bajon sem a bizottságosi panacea, sem a per, sem a bírságolás.

A bizottság véleménye után soha sem indul a városi hatóság, mert mindig van és lesz ezzel ellentétes vélemény is, ettől pedig fél. Neki magának azonban nincs és nem is lesz véleménye, tehát Foch generális felől szorultságában, és ehként is cselekszik.

A perrel sem ment semmire, oly egységgel fejezte azt be, mely a vállalat minden jogát biztosította, de kötelezettségeiről megfeledkezett. Joga van neki arra, hogy a magasabb díjakat szedhesse akár jó világít, akár rosszal, mert a szent és sérthetetlen beállított egységben émulasztott a hatóság arról az esetről gondoskodni: vajjon akkor is fizessék-e a magasabb összeget ha ily szánalmas a világítás és ha a vállalat a bővítési kötelezettségének nem tesz eleget?

Bizonyos, hogy a város a komissz világításért csak úgy, mint a jó világításért, és a Phöbus-jókat nevet a markába.

Bírságolással sem sokra mentünk, mivel az elmúlt év alatt

kat a város visszaadta a Phöbusnak.

Határból ezt a pompás világítást kapjuk érte.

Mi tehát a megoldás? Bizonyos, hogy a telep termelő képessége kell fokozni újabb költségű beruházás által.

Hogy ez elérhető legyen: vagy megváltjuk a telepet és magunk kötekezünk, vagy pedig oly helyzetet teremtünk, hogy a vállalkozó pénzének veszélyeztetése nélkül nagyobb befektetéseket eszközölhessen.

Ehhez más emberek kellene, mint akik most intézik a várost. Olyan olyan vezetőség kell, mely ér a közügyekhez, és van akaratja ahhoz, hogy amit elhatároz az meg is tegye.

A város nem várta meg most a villamos. A nagy garral hirdetett kommunizolás eszdőt mondott mindenfelé. A becsület magánvállalat jobbnak bizonyult, mint a költséges államhatóságoké.

Ime itt a vízvezetési üzem szomorú példája. Községi üzemben van, de drága és nincs víz - Nem is szólva arról, hogy utca tisztításra teljesen képtelen

vízet szolgáltatni, de a korlátozott üzem azt bizonyítja, hogy a hatóság közömbösen viselkedik az állandó bajokkal szemközt, nem is akarja azokat orvosolni sem megszüntetni. Más a gondja. De felemelte a vízidjat. Ép így lenne a villamos telep üzemével is, ha ez a város kezelésbe menne át.

A vállalatot tehát oly helyzetbe kell juttatni, hogy kifogástalan világítást szolgáltatasson. A szerződést oly értelemben kell módosítani, amint ezt a városi ügyekkel azelőtt intenzíven foglalkozó Rauscher Béla bizottsági tag szerződés tervezetében javasolta, aki így látta: szik félre állott azóta, hogy a városi hatóság állandóan gerinctelennek mutatkozik az elhatározások idejékor.

Ha pedig torkig vagyunk a Phöbussal (amire az elegendő okot szolgáltat) akkor ezt a műveltet a Gaus Danubius, vagy valamely más elfogadható vállalkozóval is megcsinálhatjuk. De első sorban energia kell!

HIREK.

— Prohászka püspök születésnapja. Az Országos Pázmány Egyesület most tartott ülésén elhatározta, hogy Prohászka Ottokár székesfehérvári püspöknek, az egyesület elnökének hatvanadik születésnapját októberben országos keretben ünnepel meg. Az ünnepély a közönségre háromtagú bizottságot küldtek ki.

— Polczér Péter szabadságolási kérvénye. Polczér Péter gazdasági tanácsos szabadságának meghosszabbítása iránt újabb kérelmet terjesztett a városi közgyűlés elé. Polczér tegnap visszavonta kérelmét azzal a megjegyzéssel, hogy teljesen egészségesnek érzi magát és újból átveszi hivatalát. Délelőtt Kovács A. Sándor helyettes gazdasági tanácsostól már át is vette hivatalát.

— A Hindenburg gyalogezred hőseinek segítése. A 69. Hindenburg gyalogezred hősi halált halt vitéz legénységének özvegyeiről és árváiról gondoskodni a város kötelesség. Jórészt Fejérmegyei és székesfehérvári katonák sorából került ki az ezred, amely jelentős sikereket ért el a világháború forogtagában. Illó tehát hogy a társad om segítséze azokat, akik elvesztették a családfenntartót, és a nagyközönség könyörülötére vannak utalva. Csü törtökön delután nagyzebabusa értekezlet volt - a városi hatóság, amely alkalomból elhatározta

